

Arrest

nr. 68 124 van 7 oktober 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 23 juni 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 mei 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 24 augustus 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 september 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. VAN DIJCK, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 14 december 2010, verklaart er zich op 28 december 2010 vluchteling.

1.2. De commissaris-generaal weigert aan verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bij beslissing van 25 mei 2011, verstuurd op 26 mei 2011.

1.3. De bestreden beslissing geeft de feiten als volgt weer:

"Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit India, meer bepaald uit Huddam Singh Nagar. U verklaarde omwille van een grondconflict uw land te hebben verlaten. Meer bepaald zou de broer van uw schoonvader de gronden die uw vrouw van haar vader kreeg willen afnemen. Reeds vóór uw huwelijk zou de broer van uw schoonvader daarom al twee schoonbroers van u hebben laten doden. Hij heeft u na uw huwelijk geslagen, mannen achter u gestuurd en u verklaarde dat hij u zou laten vermoorden door de politie. U reisde daarom met de trein naar Delhi waar u een paar dagen verbleef alvorens India te verlaten. U reisde met uw eigen paspoort naar Italië waar u ongeveer drie dagen

verbleef. U reisde naar België waar u op 28 december 2010 asiel aanvraag bij de Belgische autoriteiten. Uw paspoort zou door de smokkelaar zijn afgenomen. Daarnaast wilde u in België een kuur volgen wegens drugsverslaving. U legde geen documenten voor ter staving van uw asielaanvraag."

Verzoeker betwist dit feitenrelaas niet.

1.4. De bestreden beslissing stelt dat verzoeker er niet in geslaagd is aannemelijk te maken dat hij een gegronde vrees heeft voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De beslissing berust op volgende gronden:

"Vooreerst moet opgemerkt dat het grondconflict vreemd is aan de criteria vermeld in de Vluchtelingenconventie, zijnde een vrees voor vervolging omwille van uw religie, etnische origine, politieke overtuiging, nationaliteit of het behoren tot een sociale groep. De door u geschetste problematiek betreft louter een grondconflict. Uw vrouw zou de eigendomsakte hebben van de grond die haar oom wil afnemen. Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u omwille van redenen die onder de Vluchtelingenconventie vallen, oneerlijk zou behandeld worden door de Indische rechtbanken of andere overheidsinstanties. Bovendien blijkt dat u in India klacht kon indienen nadat u door de broer van uw schoonvader was geslagen (zie gehoorverslag CGVS p.10 en 11). De politie zou volgens u niets hebben ondernomen, maar u hebt ook nagelaten om hogere instanties te contacteren. Door louter te verklaren dat de broer van uw schoonvader van een machtige familie is, kan u geen statuut van subsidiaire bescherming worden toegekend. U legde immers ook geen enkel document ter staving van deze verklaringen voor, evenmin legde u enig document of ander begin van bewijs voor waaruit de beweerdde moord op uw twee schoonbroers zou blijken. Daarnaast merkt het CGVS ook op dat uw verklaringen over uw vertrek uit India niet coherent zijn waardoor het onduidelijk is wanneer u India werkelijk verlaten heeft. Zo verklaarde u bij uw inschrijving op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) op 28 december 2010 dat u in België aankwam op 14 december 2010 (zie inschrijvingsformulier in het administratieve dossier). Later verklaarde u tegenover de DVZ dat u op 14 mei 2010 India verliet en dat u op 16 mei 2010 in België aankwam (zie verklaring DVZ 25 maart 2011 vraag 35). Nog later in de asielprocedure verklaarde u opnieuw dat u veertien of vijftien dagen in België was alvorens asiel aan te vragen op 14 december 2010, hetgeen dus begin december 2010 moet zijn (zie gehoorverslag CGVS p.7). Deze verklaringen zijn onderling tegenstrijdig. Bovendien verklaarde u ten aanzien van het CGVS dat u op 14 mei 2010 India verliet. U reisde in ongeveer anderhalve dag naar Italië waar u drie dagen verbleef. Nadien was u nog veertien of vijftien dagen in België alvorens op 28 december 2010 asiel aan te vragen (zie gehoorverslag CGVS p.6 en 7). Dit is echter niet mogelijk. Er mist een tijdsspanne van meerdere maanden. Daarmee geconfronteerd, gaf u enkel aan dat u hier lang in de parken zat, hetgeen geen afdoende verklaring is (zie gehoorverslag CGVS p.7). U legde hoe dan ook geen enkel document neer waaruit uw vertrek uit India blijkt, evenmin legt u enig ander reisdocument neer dat uw reis naar België zou kunnen staven. U verliet India met uw eigen paspoort. Uw verklaring dat dit paspoort door de smokkelaar zou zijn ingenomen is dan ook weinig overtuigend. Wat er ook van zij, u diende gezien bovenstaande vaststellingen meer dan waarschijnlijk uw asielaanvraag in nadat u een langere tijd in België was, hetgeen reeds afbreuk doet aan uw beweerdde vrees voor problemen in India en uw wil om hier in België bescherming te krijgen volgens de Vluchtelingenconventie. Ten slotte merkt het CGVS op dat u ook geen enkel document neerlegde ter staving van uw identiteit of uw asielrelaas. Toch verklaarde u daarover in India te beschikken (zie gehoorverslag CGVS). Tevens beweerde u contacten te onderhouden met uw familie (zie gehoorverslag CGVS p.3). Uw verklaring dat u niet wist dat documenten nodig zijn, is geen afdoende verklaring. Redelijkerwijze kan verwacht worden dat iemand die zich beroept op de Vluchtelingenconventie en vraagt om het statuut van vluchteling te krijgen, probeert zijn aanvraag te staven met documenten."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op een schending van artikel 1 a, 2e alinea van de Conventie van Genève.

Verzoeker meent dat uit zijn verklaringen duidelijk blijkt dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft. Hij heeft bescherming gezocht bij de politie, die weigerde hem te beschermen hoewel er een ernstige dreiging van zijn leven was. Verzoeker heeft aan zijn familie in India gevraagd om een nieuwe kopie op te sturen van het verslag van de politie. Verzoeker werpt op niet erg duidelijk te zijn geweest over zijn vertrek uit India gelet op zijn drugsverslaving. Zijn documenten werden afgenomen door een mensensmokkelaar.

In een tweede middel baseert verzoeker zich op een schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.2. De Raad is van mening dat verzoeker niet kan worden erkend als vluchteling en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

De Raad sluit zich hiervoor aan bij de vaststellingen in de bestreden beslissing. De commissaris-generaal stelde onder meer dat verzoeker geen enkel document voorlegde om zijn asielrelaas te staven. Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat hij verschillende documenten meebracht naar België, zoals een politierapport, een krantenartikel over zijn vermoorde schoonbroers, enzovoort, maar dat de smokkelaar al zijn documenten afnam. Deze bewering staat echter haaks op wat hij tijdens het gehoor verklaarde. Toen stelde verzoeker immers uitdrukkelijk dat hij vanuit India geen documenten meebracht en dat hij in India ook geen documenten had. De enige documenten die hij volgens zijn verklaringen had, waren "documenten die normaal bestaan", meer bepaald een paspoort en documenten van de bank, de grond, de auto en de school (gehoorverslag, 7-8). Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan verzoekers bewering dat de smokkelaar zijn documenten afnam en er kan ook geen bewijswaarde worden toegekend aan het document dat verzoeker op 8 september 2011 bij de Raad neerlegde, te weten een aangifte bij de politie door verzoekers schoonvader van de moord op zijn twee zonen in 2003. De twee andere documenten die verzoeker neerlegde – een huwelijksattest en een beëdigde verklaring met zijn naam, adres en geboortedatum – kunnen verzoekers asielrelaas niet staven en veranderen dus niets aan de vaststellingen in de bestreden beslissing. Het ter zitting neergelegde attest van de Free Clinic van 27 september 2011 dat bevestigt dat verzoeker in behandeling is wegens afhankelijkheidsproblematiek en dat zijn druggebruik onder controle is doet aan bovenstaande vaststellingen geen afbreuk.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven oktober tweeduizend en elf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER